

Ajudes per a un futur professional

| Diverses vegades hem comentat la importància que tenia el sector carni per a tot un seguit de comarques catalanes, amb un volum de vendes que el converteixen en una de les principals indústries del país.

Ara la Federació Catalana d'Indústries de la Carn (FECIC), juntament amb la Universitat de Vic, ha constituït una fundació privada amb seu a Olot, que té com a finalitat la formació en indústries càrnies i agroalimentàries basades en el model dual de cooperació entre empreses i centres docents, de manera que permetrà a l'estudiant compaginar els seus estudis de grau superior amb estades professionals en diverses empreses del sector.

Això significarà una qualificació dels treballadors que ha de repercutir en la competitivitat de les empreses catalanes.

En aquest mateix aspecte es va celebrar a Olot el primer Fòrum de Joves Emprenedors en l'Àmbit Rural, que va reunir persones de totes les comarques gironines i d'Osona, per exposar experiències reeixides d'empreses creades de nou per joves. Són admirables tots els esforços per formar bons professionals i oferir-los el millor futur possible.

Reivindicacions comarcals | N'hi ha moltes, de reivindicacions, a la comarca: algunes que ja semblen eternes —com les comunicacions—, però ara només voldria parlar de dues d'entre el ventall per escollir. Per tal d'extreure hidrocarburs a la zona, si és que n'hi ha, volen fer servir el procediment del *fracking*, que ja comentàvem en la revista anterior. Aquest mètode provoca danys molt importants, ja en les prospeccions, en fer perforacions amb tècniques agressives que malmeten el territori tant superficialment com en el subsòl, amb matèries químiques que contaminen fàcilment la reserva d'aigua de la capa freàtica. La prospecció es vol iniciar al poble de Riudaura, fet que ha mobilitzat força gent d'aquesta població i de moltes d'altres, i també els representants d'alguns partits polítics. L'altra oposició a un nou projecte contaminant la protagonitzen els Amics de Sant Aniol de Finestres.

Volen construir una planta de tractament i assecatge de salmorra, procedent de l'elaboració d'embotits i, a més, rica en proteïnes, que s'instal·laria a Sant Esteve de Llémena. Raonen que la seva construcció representaria un greu problema per als ecosistemes de la zona. És molt preocupant observar el poc respecte pel nostre entorn més proper.

EL GIRONÈS

dani vivern

45.000 imatges | Allò que era notícia tot just sembla que fa quatre dies, avui ja és història. I, per sort, ben preservada. Seguint l'exemple d'altres professionals gironins de la fotografia, que han fet donació dels seus fons a arxius de la Demarcació, la nissaga Morillo ha cedit 45.000 imatges del seu fons al Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CDRI) de l'Ajuntament de Girona. Es tracta de fotografies que van des de 1951 fins a 2001, i recullen temes com les festes populars, actes institucionals, activitat empresarial i comercial, visites de personatges, i vistes i paisatges de les comarques gironines. Amb aquesta cessió, s'incrementa notablement el retrat global d'uns anys ja llunyans, però que formen part de la infantesa de molts ciutadans i del que fou el dia a dia de les generacions ara més grans.

Mil anys del monestir de Sant Daniel | Sense sortir de l'àmbit històric i patrimonial, hem de recular encara més en el temps: fa mil anys que la primera comunitat de benedictines s'establí al monestir de Sant Daniel. Per celebrar aquesta efemèride, s'han preparat, a partir del 15 de juny —moment en què

>> *Ball a la sala de la fàbrica Grober (22-9-1956) del fons Morillo.*

CDRI - FONDS MORILLO

s'inaugurarà la restauració efectuada al claustre— diversos actes que perme-
tran, fins al 2018, donar a conèixer molts
aspectes poc coneguts d'aquest centre
religiós. Conferències, la publicació de
llibres, actuacions musicals —la de l'Es-
colania de Montserrat, entre d'altres— i
la missa oficiada pel bisbe Francesc, el 9
d'octubre, data de dedicació de l'església
romànica— figuren entre els actes més
immediats.

Deliris burocràtics | També té «his-
tòria», però ja més en el gènere del sain-
et, una facècia de l'Administració que
supera àmpliament el «*vuelva usted
mañana*» de Mariano José de Larra, i
que beu de fonts similars. Resulta que
en un moment donat es va obrir un ex-
pedient per declarar la masia La Farga
o torre de Sant Dionís, de Salt, com a
Bé Cultural d'Interès Nacional. Fa unes
setmanes, l'Ajuntament saltenc va rebre
una carta de la Direcció General de Pa-
trimoni en què es demana informació,
plànols i d'altres dades sobre aquest
històric edifici per donar sortida a l'ex-
pedient esmentat, que es va publicar
en el BOE a instàncies del Ministeri de
Cultura l'11 d'agost de... 1978. A veure:
actualment, i vist que al país no hi ha un
pam de net, l'Administració està mirant
amb lupa qualsevol expedient, factura,
contracte, segell i el que faci falta per no
enganxar-se els dits, cosa que no està

pas malament. Però que passin 35 anys
fins que un expedient emergeixi de
les fondàries abissals de la burocràcia
fa pensar que una cosa és prudència i
l'altra una incompetència colossal i ab-
soluta: una altra de les tares ancestrals
d'un país que no solament pateix la cri-
si sinó que la genera. Els de Salt en dirí-
em «un cas manicomial».

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Banyoles literària | Tot i que va ten-
nir uns inicis esplendorosos —amb
esments a Ramon Muntaner, la dedi-
catòria expressa del mestre Verdguer
i l'espai innominat d'en Bertrana—, el
Pla de l'Estany no ha estat tradiciona-
lment un tema literari per als grans au-
tors ni per als mitjans. Sí que l'estany
ha inspirat poemes a bons autors i ha
aixecat butllofes líriques a un munt
d'esperits sensibles, romàntics i lletra-
ferits, que han derivat en emanacions
líriques en formes de versos. Sí que hi
ha hagut escriptors d'àmbit local que
han creat textos d'una notable qua-

litat. Però, certament, en el llibre de
comptes de les aportacions literàries
diguem-ne que estem en números
vermells (perdoneu la comparació,
però és molt escaient per a la menta-
litat botiguera dels banyolins). És per
això que després de les aportacions
narratives de Salvador Oliva, a *Fugi-
tius*, i de J. N. Santaaulàlia, a *Ulls d'ai-
gua*, és d'agrair que es publiquin dues
novel·les ambientades a Banyoles: *La
cortina de saca*, de Miquel Aguirre, i
La dona d'aigua, de Núria Esponellà.
Dues novel·les històriques, ben escri-
tes, ben ambientades, però històri-
ques: deu ser que la comarca continua
essent actualment —com ho ha estat
en la tradició literària— un lloc de pas
cap a la Garrotxa o l'Empordà, un fi-
nal de cursa de bicicletes o una breu
estada esportivo-turística; deu ser que
en aquest present etern, a la comarca,
predominen els senyors Esteves.

Banyoles musical | A finals de l'any
2012, en la seva Assemblea General
Extraordinària, les entitats de Joven-
tuts Musicals d'arreu del país van de-
cidir per unanimitat nomenar Miquel
Cuenca nou secretari general de la
Federació de Jovenutts Musicals de
Catalunya en substitució de l'històric
Josep Lloret. En va prendre possessió
a inici de febrer. Miquel Cuenca és
banyolí de soca-rel, i presideix l'en-

>> Quatre novel·les ambientades a Banyoles.

